

สวัสดิ์:

จน: นทท. วิเศษโลก: 32

จน: วิเศษโลก: 32

โกธกะทิง

- ๓๒ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด ภูมมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะนทวดี
วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงรถยนต์หยุด เบ็ด ปีกประตู เสียงฝีเท้าขึ้นไปบนโรงแรม)

โกธสร อะไรกัน คุณพรรณี มีอะไรอีกหรือ

พรรณี อ้อ ท่านสารวัตรมา บอยคะ บอยพบของประหลาดในห้องคุณว่องคะ คิดมันเสียريب
โทรศัพท์ไปที่โรงพัก เชอบอกว่า ท่านสารวัตรอยู่ที่โรงพยาบาล

โกธสร ผมไปเยี่ยมคุณสงศรี ไทน์ มีอะไรประหลาดที่ไทน์ พาผมไปดูซิ

(เสียงเดิน ระหว่างเดินขึ้นบันไดห้องของว่อง โกรธสรพบกับพรรณี)

โกธสร มีอะไรผิดปกติบ้างระหว่างนี้

พรรณี ไม่มีคะ ที่ประชุมคณะกรรมการตั้งผู้จัดการโรงแรมเทพธานีใหม่แล้วคะ

โกธสร ใคร

พรรณี ชื่นนรเศรษฐ์คะ ข้าราชการ เบี้ยบำนาญกระทรวง...เอ้อ...ลืมไปเสียแล้วละคะ

โกธสร เกี่ยวกับตัวคุณว่อง ไม่มีอะไรผิดปกติอีกหรือ

พรรณี ไม่มีคะ นอกจากรอยเบื่อนสีคำที่พื้นไค้พรม ที่บอยพบเมื่อเช้านี้แหละคะ

โกธสร มีใครมาถามถึงคุณว่องบ้างหรือเปล่า

พรรณี เอ๊ะ จะมีหรือคะ

โกธสร (หัวเราะ) คุณคงคิดว่า ผมพูดเล่นก็ได้ ใครจะมาถามหาคนตาย แต่หมายความว่า
ควรจะมีใครที่เกี่ยวข้องกับคุณว่องมาถามถึงเรื่องราวของคุณว่องบ้าง

พรรณี ไม่เห็นมีนี่คะ...อ้อ...มีคะ...มีผู้ชายคนหนึ่งคะ มาถามว่า คุณว่องฝากจดหมายไว้ให้
บ้างหรือเปล่า

โกธรสร มาเมื่อไหร่

พรรณี เมื่อวานขึ้นนี่คะ... เกียวก่อนคะ... คุณเหมือนเมื่อประมาณสามวันมานี้แหละคะ

โกธรสร แล้วคุณทอบว่าอะไร

พรรณี คิดนึกก็ทอบว่า คุณว่องไม้ไค่ปากอะไรไว้ให้เลย

โกธรสร คนนั้นแท้ตัวอย่างไร

พรรณี คุณจะไม่ใช้คนกรุงเทพาตรอกคะ เสียงเหน่อซอซกดแตงตัวก็ค่อนข้างซุ่มกมอม

โกธรสร คงจะมาจากพญา

พรรณี ก็น่ากลัวคะ แต่เขาไม้ไค่พูดถึงนายเสียนที่ตาย

โกธรสร อ้อ เขาพูดไม้ไค่อยู่เอง ขอให้สังเกตทอไปว่า ใครมาพูดเกี่ยวกับคุณว่องบ้าง

อ้อ แม้แต่เกี่ยวกับตัวคุณส่งศรี ก็ขอให้สังเกตไว้ด้วย

พรรณี ท่านสารวัตรสอบคุณส่งศรีหรือยังคะ

โกธรสร กำลังเริ่ม แยกยประสาทไม้คี่ แต่ผมคงจะจัดการกับแกไม้เกินพรงนี้ อ้าว ถึงห้อง

คุณว่องแล้ว คุยกับคุณเสียบเพลิง ใครอยู่ข้างใน

พรรณี บอยคะ กำลังทำความสอาดคะ

(เสียงเปิดประตู เสียงเดินเข้าไป)

โกธรสร ไหนคุณว่ามีรอยคำอะไรที่ไหน

พรรณี นั้นยังใจคะ ที่พื้นหน้าเตียงนอนนั้นแหละคะ คิดนึกสงสัยว่า จะเป็นรอยเลือด

(เสียงเดินเข้าไปดู)

โกธรสร นี่พวกเรา เลิกพรมออกให้หมด

(เสียงลากพรม เสียงโตะเก้าอี้ เคลื่อนที่)

โกธรสร แปลก ผมก็สงสัยเหมือนคุณ เห็นจะไม้ผิด เลือดแน่ กองไม้เล็กเสียบด้วยซี

นี่รอยเข็ด ขันถนัคที่เกียว แต่เข็ดไม้หมดถึงเอาพรมปิดทับไว้ นี่ บอย ตามสัณนิคเดอะ

เคยเห็นรอยคำนี้มาก่อนหรือเปล่า

บอย ไม่เคยเลยครับ

ไกรสร แล้วเห็นเมื่อไหร่

บอย เมื่อเช้าครับ

ไกรสร ทำไมถึงเห็นละ

บอย ผมเลิกพรมตุครับ

ไกรสร เลิกพรม อยู่ดี ๆ ก็เลิกพรมตุยังงั้นหรือ

บอย (ตอบเร็ว) เปล่าครับ ไม่ใช่อยู่ดี ๆ ก็เลิกพรมตุ ผมกวาดห้องครับ

ไกรสร กวาดห้อง ทุกครั้งที่กวาดห้องต้องเลิกพรมใช่ไหม

บอย เปล่าครับ

ไกรสร อ้าว แล้วทำไมวันนี้ถึงได้เลิกพรมละ

บอย ก็...ผมคิดว่า...เออ...ก็อยากจะทำความสะอาดให้ทั่วพื้นเสียครับ ไม่ได้ปูพื้นทั่วห้องมานานแล้ว

ไกรสร อะไรทำให้มันอยากปูพื้นทั่วห้อง

บอย ก็...เอ ผมก็ไม่ทราบครับ แต่ผมนึกขึ้นมาได้ว่าไม่ได้ปูพื้นซักมันมานานแล้ว ก่อนนี้คุณว่องท่านก็ถึงแก่กรรมแล้ว ท่านผู้จัดการคนใหม่ท่านจะเอาห้องนี้เป็นห้องเช่าต่อไป เพราะท่านไม่อยู่ที่โรงแรมเหมือนคุณว่อง ผมก็เลยคิดทำความสะอาดเป็นการใหญ่เสียทีเท่านี้แหละครับ ผมก็เลยเลิกพรมขึ้น

ไกรสร แต่ก่อนไม่คิดจะเลิกพรมเลย ยังงั้นหรือ

บอย ครับ ไม่เคยคิด เพราะคุณว่องท่านไม่ได้สั่ง

ไกรสร อือ เอาละ ตามอีกนิด แต่ก่อนที่... ตรงหน้าเตียงนี้ ปูพรมหรือเปล่า

บอย เปล่าครับ

ไกรสร ไม่เคยปูเลย

บอย ไม่เคยครับ

ไกรสร แล้วมาเมื่อไหร่

บอย เอ ก็นานแล้วครับ หลายเดือนทีเดียว

ไกรสร เอาละ ขอถามอีกหน่อย ทั้งเสียให้ที่ก่อนนะน้องชาย ตามตอบไม่ตรงความจริง
ละก็...กระวางแน่

บอย ผมเปล่าครับ ผมไม่รู้เรื่องอะไรเลยนี่ครับ

ไกรสร ไม่มีใครรู้เรื่องอะไรหรอก ใครเขาจะมารู้เรื่องกระวางแบบนี้ แล้วรู้หรือไม่รู้
ไม่สำคัญ ตอบให้ที่ ทั่วๆกัน เอาละ ขอถามอย่างสั้น ๆ ว่า ใครเอาพรมมาปูตรงนี้

บอย ผมไม่ทราบครับ

ไกรสร (เสียงดัง) อะไร ไม่ทราบ มีอย่างรู้ไม่ทราบ หน้าของเรา เราไม่ทราบ ตอบยังงี้
มันก็เข้ากระวางเท่านั้นเอง

บอย โอ้ ผมไม่ทราบจริง ๆ นะครับ ผมไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับพรมผืนนี้

ไกรสร แล้วพรมผืนนี้มาปูทับกองเลื้อยอยู่หน้าเตียงคุณว่องไคยังงี้

บอย ผมก็ไม่ทราบครับ อยู่ๆตรงนี้ก็เกิดมีพรมขึ้นมา

ไกรสร นี่ น้องชาย ทุกวันนี้ ๆ นะ อยู่ ๆ มันเกิดมีพรมขึ้นมาไคเอง มันก็แปลก กับเท่านั้น
บอกมาตามตรง ใครเอาพรมมาปูทับกองเลื้อย

บอย ผมไม่ทราบจริง ๆ ครับ โอ้ ผมไม่รู้เรื่องอะไรเลยจริง ๆ ให้ผมลงนรกดีกว่า

ไกรสร นายเขียนเขาสาบานอย่างนั้นลงนรกไปจริง ๆ อย่าสาบานดีกว่า บอกมาตามตรง
ว่า เราใช้ไหมที่เอาพรมมาปูไว้ตรงนี้

บอย ผมเปล่าครับ ผมไค้เอาพรมมาปู ตามคุณพรมนี้ไค้ครับ

ไกรสร ว่าไค้ คุณพรมนี้ ไค้รู้เรื่องพรมนี้หรือเปล่า

พรมนี้ ไม่ทราบค่ะ คิฉินไค้ ก็ไค้ไค้สังเกต เพราะโดยปกติคิฉินไม่ขึ้นมาในห้องคุณว่องเลย

ไกรสร เพราะอะไรคิฉินถึงไม่ขึ้น ผู้จัดการ เขาอาจเรียกคิฉินขึ้นมาสั่งงานก็ได้

พรมนี้ คิฉินไม่อยากจะขึ้นมาค่ะ

โกรสร เพราะเหตุไร

พรรณี อย่าให้คิดกันทุกเลยคะ

โกรสร คุณควรจะพูด ถ้าคุณไม่พูด คุณก็ทำให้ผมเข้าใจไม่ไ้ว่า ทำไมคุณถึงไม่ขึ้นมาบนห้องนี้

พรรณี จะไม่คิดกันพูดหรือคะ มันไม่ใช่เรื่องคินะคะ

โกรสร เรื่องดีเรื่องร้าย คุณก็ต้องพูด เพื่อสวัสดิภาพของตัวคุณเอง

พรรณี คิดกันไม่ขึ้นมาบนห้องนี้ ก็เพราะคุณห่วงพาผู้หญิงมาในห้องนี้บ่อย ๆคะ

โกรสร อ้อ ผมเข้าใจแล้ว คุณเลยรังเกียจที่จะขึ้นมา

พรรณี ค่ะ

โกรสร คุณห่วงพาผู้หญิงขึ้นมาบ่อยมากหรือ

พรรณี ค่ะ บ่อยมาก

โกรสร ผู้หญิงเหล่านั้น คุณรู้จักไหม

พรรณี รู้จักก็มีคะ ..ไม่รู้จักก็มีคะ

โกรสร ใครบ้าง ลองบอกชื่อได้ไหม

พรรณี จำเป็นหรือคะ

โกรสร เดี๋ยวละ คุณบอกผมทีหลังก็ได้ จกรายชื่อส่งผมก็แล้วกัน ทีนี้ขอถามอีกหน่อย ผู้หญิงเหล่านั้น
เป็นคนชั้นไหน พวกนั้นใช่ไหม

พรรณี ไม่ใช่คะ คนดี ๆทั้งนั้นคะ

โกรสร คุณแน่ใจ คนดี ๆเขาจะยอมมาโรงแรมกับคุณว่องหรือ สถานที่ที่มีคนชกกว่านี้มีผมเดินไป

พรรณี ก็ไม่ทราบนี่คะ ไม่เห็นเขาตบตบ สะทกสะท้านอะไรนี่คะ คิดกันก็ประหลาดใจคะ

ที่ผู้หญิง ดี ๆมีหน้ามีตากล้ามาตามคุณว่องถึงโรงแรม แต่มันสมัยปรมาณูนี้คะ

ท่านสารวัตรก็ควรจะเข้าใจที

โกรสร (หัวเราะ) ครับ ผมเข้าใจ เกี่ยวนี้มันเป็นเรื่องความเสียแล้วคุณ กิน คิม ให้สำราญ

บานใจ เพราะพรุ่งนี้ก็จะตายแล้ว มาพูดเรื่องของเราดีกว่า แปลว่าคุณว่องพาคนดี ๆ

มาที่ห้องนี้เสมอ ๆ ตลอดเวลาที่คุณว่องทำอย่างนี้ ได้มีเรื่องอะไรเกิดขึ้นบ้างหรือเปล่า

ผมหมายความว่ามีการทะเลาะวิวาท หรือมีอะไรผิดปกติเกิดขึ้นบ้างหรือเปล่า

พรวณิ คิฉินนีก่อนคะ...กูเหมือนไม่เคยมีเหตุการณ์อะไรเลยคะ

ไกรสร ผู้หญิงเหล่านี้..ขอโทษนะ...เป็นผู้หญิงที่มีสามีแล้วส่วนมากใช่ไหม

พรวณิ คะ ใช่คะ ที่ยังไม่มีสามีเป็นส่วนน้อยคะ

ไกรสร คุณรู้ได้อย่างไร

พรวณิ ก็..คิฉินรู้จักนี่คะ ถึงจะไม่รู้จักเอง แต่คนอื่นเขาก็พูดให้ฟังคะ

ไกรสร มีสามีของผู้หญิงเหล่านี้มากตามเมียของเขาบ้างหรือเปล่า

พรวณิ เปล่าคะ ไม่เคยมีเรื่องอะอะไรเลยคะ

ไกรสร ผมไม่ได้หมายความว่า มาตามในทันทีทันใด ผมหมายความว่า มีคนมาตามเมียที่หายไปบ้างหรือเปล่า

พรวณิ เมียหายหรือคะ...คะ กูเหมือนมีรายหนึ่ง

ไกรสร (ถามเร็ว) ใคร

พรวณิ เป็นนายห้อง ถนนเขาวราชคะ ชื่ออะไร คิฉินลืมเสียแล้ว แต่เป็นนายทางชายแวนตา
คะ คะ...ถูกแล้วคะ...นายทางชายแวนตา

ไกรสร ชายแวนตา(เน้น) คุณแน่ใจนะว่าเป็นนายทางชายแวนตา

พรวณิ คิฉินแน่ใจคะ ที่แน่ใจก็เพราะว่า สมรเขาเคยไปทำแวนตาที่ทางนี้คะ

ไกรสร คุณพูดมีประโยชน์มาก เอาละ แปลว่านายทางชายแวนตาทางหนึ่งที่เขาวราชมากตามหา
เมียของแกที่นี่ เมียแกคงจะสาวละซี

พรวณิ คะ สาวคะ กูจะเป็นสาวสังคมคะ ไม่สมกับนายทางเลยคะ เพราะนายทางแก่มากแล้ว

ไกรสร คงเป็นพวกเมียน้อย ๆ ผมเข้าใจ นายทางมาดมมคุณหรือ

พรวณิ คะ มาถามคิฉิน

ไกรสร ถามว่ายังไง

- พรวณิ ถามว่า ภรรยาของแกมาที่นี้บ้างหรือเปล่า เพราะหายไปจากบ้านถึงสามวันแล้ว
คิดนึ้มไม่ค่อยยุ่ง เคยบอกว่าเปล่า
- ไกรสร เป็นเวลาที่เกิดขึ้นมาแล้วที่นายห้างแว่นตาคนนั้นมาถาม
- พรวณิ หลายเดือนแล้วละ
- ไกรสร บอยของคุณก็ว่า เขาเห็นพระประหลาดนี้มาป้อนู่นาเที่ยงคุณว่องก็หลายเดือนมาแล้ว
เหมือนกัน มันอาจจะเป็นเวลาเดียวกันกับที่ภรรยานายห้างแว่นตาหายไปก็ได้
- พรวณิ แต่...คงไม่ใช่อย่างท่านสารวัตรสงสัยหรอกค่ะ
- ไกรสร ทำไม
- พรวณิ เมียของนายห้างคนนี้ ที่หลังก็พบศพนี่ละ
- ไกรสร พบที่ไหน
- พรวณิ พบที่น้ำตกศาลาลีกาละ
- ไกรสร เมื่อไหร่
- พรวณิ ก็ราวเดือนเดือนละ หลังจากที่ถูกไปถามหาที่โรงแรมเทพธานี
- ไกรสร เดือนเดือน อ้อ คุณเหมือนผมเคยอ่านเรื่อง เป็นเรื่องข่าวตัวทนายไซ้ใหม่
- พรวณิ ค่ะ ไซ้ เจ้าหน้าที่ยกยาพิษบนหน้าผากะ ศพไปติดอยู่กับรากไม้ไผ่ น้ำ จึงติดอยู่พาน
เห็นสันนิษฐานกันว่า คงจะกินยาพิษที่หน้าผาก แล้วศพคงจะกลิ้งลงไปข้างล่าง
- ไกรสร แปลว่า เมียของนายห้างแว่นตาไม่หาย
- พรวณิ ค่ะ ใต้ตัว แต่เป็นศพ
- ไกรสร แก่...คุณพรวณิ ...แน่หรือที่ศพนั้นเป็นศพเมียนายห้างแว่นตา
- พรวณิ ก็เห็นว่า ไซ้ี่ละ แต่คุณเหมือนนายห้างก็ยังคงค้างแคลงอยู่ว่าจะใช่หรือไม่ เพราะยังหา
หลักฐานแน่นอนไม่ได้ เพราะศพเน่าเฟะจนจำไม่ได้ เครื่องแต่งตัวก็ไม่ได้บ่งว่าใช่
แหว่นกับสายสร้อยข้อมือก็ไม่ใช่นายห้างแกซื้อให้ หลักฐานที่ทำให้คิดว่าไซ้ก็คือ รองเท้า
สีน้ำเงินข้างหนึ่งที่ตั้งอยู่ข้างชกยาพิษ แต่รองเท้าสีน้ำเงินเขาก็ใส่กันทั้งเมืองที่ละ

ผมจะต้องไปคุุหลัดถาดานที่คำรวจบันทิกไว้ให้แน่นอน มันซักจะเป็นเรื่องใหญ่เสียแล้ว
ปัญหาที่เราต้องซบักคือ กองเลือกไ้พรมนี่เป็นเลื้อคของใคร

[illegible]

โกรรกะทิง

- ๓๒ -

ละครวิทยุ บทประพันธ์ของ สด กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะณกาวดี
วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๐๐ เวลา ๙.๑๕ น.

(คนครี)

(เสียงรถยนต์หยุด เปิด ปิดประตู เสียงฝีเท้าขึ้นไปบนโรงแรม)

โกรร : อะไรกัน คุณพรณี มีอะไรอีกหรือ

พรณี : อ้อ ท่านसारวัตรมา บ่อยค่ะ บ่อยพบของประหลาดในห้องคุณว่องค่ะ คิดน่ะเสียรีบ
โทรศัพท์ไปที่โรงพัก เชอบอกว่า ท่านसारวัตรอยู่ที่โรงพยาบาล

โกรร : ผมไปเยี่ยมคุณสงศรี, ไทน์ มีอะไรประหลาดที่ไทน์ พาผมไปดูซิ

(เสียงเดิน ระหว่างเดินขึ้นบันไดห้องของว่อง โกรรรพุดกับพรณี)

โกรร : มีอะไรผิดปกติบ้างระหว่างนี้

พรณี : ไม่มีค่ะ ที่ประชุมคณะกรรมการตั้งผู้จัดการโรงแรมเทพธานีใหม่แล้วค่ะ

โกรร : ใคร

พรณี : ชูณนร เสริมฐะ ธาราการ เบี้ยบานาญกระหวาง... เอ้อ... ลืมไปเสียแล้วค่ะ

โกรร : เกี่ยวกับตัวคุณว่อง ไม่มีอะไรผิดปกติอีกหรือ

พรณี : ไม่มีค่ะ นอกจากรอยเบื่อนสีดำที่พื้นไต้ผม ที่บ่อยพบเมื่อเข้านี้แหละค่ะ

โกรร : มีใครมาถามถึงคุณว่องบ้างหรือเปล่า

พรณี : เอ๊ะ จะมีหรือคะ

โกรร : (หัวเราะ) คุณคงคิดว่า ผมพูดเล่นก็ได้ ใครจะมาถามหาคนตาย / แต่หมายความว่า
ควรจะมีใครที่เกี่ยวข้องกับคุณว่องมาถามถึงเรื่องราวของคุณว่องบ้าง

พรณี : ไม่เห็นมีน่ะ... อ้อ... มีค่ะ... มีผู้ชายคนหนึ่งค่ะ มาถามว่า คุณว่องฝากจดหมายไว้ให้
บ้างหรือเปล่า

โกรส มาเมื่อไหร่

พรรณี เมื่อวานขึ้นนี่คะ...เดี๋ยวก่อนคะ...ดูเหมือนเมื่อประมาณสามวันมานี้แหละคะ

โกรส แล้วคุณตอบว่าอะไร

พรรณี คิดฉันก็ตอบว่า คุณว่องไม่ได้ฝากอะไรไว้ให้เลย

โกรส คนนั้นแต่งตัวอย่างไร

พรรณี ดูจะไม่ใช่นักธุรกิจเท่าไหร่นักคะ เสียงเหมือนชอบกลแต่งตัวก็ค่อนข้างขมุกขมอง

โกรส คงจะมาจากพญา

พรรณี ก็น่ากลัวคะ แต่เขาไม่ได้พูดถึงนายเจียนที่ตาย

โกรส อ้อ เขาพูดไม่ได้ด้วยเอง ขอให้สังเกตต่อไปว่า ใครมาพูดเกี่ยวกับคุณว่องบ้าง

อ้อ แม่แก่เกี่ยวกับตัวคุณส่งศรี ก็ขอให้สังเกตไว้ด้วย

พรรณี ท่านสารวัตรสอบคุณส่งศรีหรือยังคะ

โกรส กำลังเริ่ม แถยังประสาทไม่ดี แต่ผมคงจะจัดการกับแกไม่เกินพรุ่งนี้, อ้าว ถึงห้อง
คุณว่องแล้ว คอยกับคุณเสียบเพลิง ใครอยู่ข้างใน

พรรณี บอยคะ กำลังทำความสะอาดคะ

(เสียงเปิดประตู เสียงเดินเข้าไป)

โกรส ไหนคุณว่ามีรอยคำอะไรที่ไหน

พรรณี นั้นยังใจคะ ที่พื้นหน้าเตียงนอนนั่นแหละคะ คิดฉันสงสัยว่า จะเป็นรอยเลือด

(เสียงเดินเข้าไปดู)

โกรส นี่พวกเรา เลิกพรมออกให้หมด

(เสียงลากพรม เสียงโต๊ะเก้าอี้ เคลื่อนที่)

โกรส แลดู ผมก็สงสัยเหมือนกัน เห็นจะไม่ผิด เลือดแน่ กองไม่เล็กเล็ด้วยซี

นี่รอยเข็ด ขันฉันทิที่เดียว แต่เข็ดไม่หมดถึงเอาพรมปิดทับไว้ นี่ บอย ตามสัณนิทเถอะ

บอย ไม่เคยครับ

ไกรสร แล้วมาปูเมื่อไหร่

บอย เอ ก็นานแล้วครับ หลายเดือนที่เกี่ยว

ไกรสร เอาละ ขอถามอีกหน่อย ทั้งไขเสียให้ดีกว่านั้นน้องชาย ถามตอบไม่ตรงความจริง
ละก็...ตารางแน

บอย ผมเปล่าครับ ผมไม่รู้เรื่องอะไรเลยนะครับ

ไกรสร ไม่มีใครรู้เรื่องอะไรหรอก ใครเขาจะมารู้เรื่องตารางแบบนี้ แต่รู้/รู้/ หรือไม่รู้
ไม่สำคัญ ตอบให้ที ทุกละกัณ เออะ ขอถามอย่างสั้น ๆ ว่า ใครเอาพรมมาปูตรงนี้

บอย ผมไม่ทราบครับ

ไกรสร (เสียงดัง) อะไร ไม่ทราบ มีอย่างรู้ไม่ทราบ หน้าของเรา เราไม่ทราบ ตอบยัง
มันก็เข้าตารางเท่านั้นเอง

บอย โห่ ผมไม่ทราบจริง ๆ นะครับ ผมไม่ทราบอะไรเลยเกี่ยวกับพรมผืนนี้

ไกรสร แล้วพรมผืนนี้มาปูทับกองเลือดอยู่หน้าเตียงคุณว่องไคยังใจ

บอย ผมก็ไม่ทราบครับ อยู่ทุกวันนี้ก็เกิดมีพรมขึ้นมา

ไกรสร นี่ น้องชาย ทุกวันนี้ ๆ นะ อยู่ ๆ มันเกิดมีพรมขึ้นมาไคเอง มันก็แย/ๆ กันเท่านั้น
บอกมาตามตรง ใครเอาพรมมาปูทับกองเลือด

บอย ผมไม่ทราบจริง ๆ ครับ โห่ ผมไม่รู้เรื่องอะไรเลยจริง ๆ ให้ผมลงนรกดีกว่า

ไกรสร นายเขียนเขาสาบานอย่างนั้นจนลงนรกไปจริง ๆ อย่าสาบานดีกว่า บอกมาตามตรง
ว่า เราใช้ไหมที่เอาพรมมาปูไว้ตรงนี้

บอย ผมเปล่าครับ ผมไม่ไคเอาพรมมาปู ถามคุณพรมนี้ไคครับ

ไกรสร ว่าไค คุณพรมนี้ ไครู้เรื่องพรมนี้หรือเปล่า

พรมนี้ ไม่ทราบค่ะ คิฉิน/ๆ ก็ไม่ไคสังเกต เพราะโดยปกติคิฉินไม่ขึ้นมาในห้องคุณว่องเลย

ไกรสร เพราะอะไรคิฉินถึงไม่ขึ้น ผู้จัดการเขาอาจเรียกคิฉินขึ้นมาสั่งงานก็ได้

พรมนี้ คิฉินไม่อยากจะขึ้นมากะ

โกรสร เพราะเหตุไร

พรรณี อย่าให้คิดน่อกเลยคะ

โกรสร คุณควรจะพูด ถ้าคุณไม่พูด คุณก็ทำให้ผมเข้าใจไม่ไ้ว่า ทำไมคุณถึงไม่ขึ้นมาบนห้องนี้

พรรณี จะให้คิดน่อกหรือคะ มันไม่ใช่เรื่องน่อกคะ

โกรสร เรื่องก็เรื่องร้าย คุณก็ต้องพูด เพื่อสวัสดิภาพของตัวคุณเอง

พรรณี คิดน่อกไม่ขึ้นมาบนห้องนี้ ก็เพราะคุณห่วงพาผู้หญิงมาในห้องนี้บ่อย ๆคะ

โกรสร อ้อ ผมเข้าใจแล้ว คุณเลยรังเกียจที่จะขึ้นมา

พรรณี ค่ะ

โกรสร คุณห่วงพาผู้หญิงขึ้นมาบ่อยมากหรือ

พรรณี ค่ะ บ่อยมาก

โกรสร ผู้หญิงเหล่านั้น คุณรู้จักไหม

พรรณี รู้จักก็มีคะ ..ไม่รู้จักก็มีคะ

โกรสร ใครบ้าง ลองบอกชื่อไ้ไหม

พรรณี จำเป็นหรือคะ

โกรสร เอาละ คุณบอกผมทีหลังก็ไ้ จกรายชื่อส่งผมก็ไ้แล้วกัน ทีนี้ขอถามอีกหน่อย ผู้หญิงเหล่านั้น
เป็นคนชั้นไหน พวกนั้นไร้ไหม

พรรณี ไม่ใช่คะ คนดี ๆทั้งนั้นคะ

โกรสร คุณแน่ใจ คนดี ๆเขาจะยอมมาโรงแรมกับคุณว่อกหรือ สถานที่ที่มีคชีกกว่านี้มีผมไ้ไป

พรรณี ก็ไม่ทราบน่อกคะ ไม่เห็นเขาพูดพูด สะทกสะท้านอะไรน่อกคะ คิดน่อกประหลาดใจคะ

ที่ผู้หญิง ดี ๆมีหน้ามีตากล้ามาตามว่อกถึงโรงแรม แค่นั้นสมัยปรมาณูนี้คะ

ท่านสารวัตรก็ควรจะเข้าใจไ้

โกรสร (หัวเราะ) ครับ ผมเข้าใจ เกี่ยวกับมันเป็นเรื่องน่อกเสียแล้วคุณ ก็น ค่ะ ให้สำราญ

บานใจ เพราะพรุ่งนี้ก็จะกายแล้ว/มาพูดเรื่องของเราดีกว่า แปลว่าคุณว่อกพาคนดี ๆ

มาที่ห้องนี้เสมอ ๆ ตลอดเวลาที่คุณว่อกทำอย่างนี้ ไ้มีเรื่องอะไรเกิดขึ้น บ้างหรือเปล่า

ผมหมายความว่ามีการทะเลาะวิวาท หรือมีอะไรผิดปกติเกิดขึ้นบ้างหรือเปล่า

พรรณี คิดฉันนึกก่อนค่ะ...คุณเหมือนไม่เคยมีเหตุการณ์อะไร เลยค่ะ

โกธรสร ผู้หญิงเหล่านี้...ขอโทษนะ...เป็นผู้หญิงที่มีสามีแล้วส่วนมากใช่ไหม

พรรณี ค่ะ ใช่ค่ะ ที่ยังไม่มีสามีเป็นส่วนน้อยค่ะ

โกธรสร คุณรู้ไฉนยังใจ

พรรณี ก็...คิดันรู้จักนี่ค่ะ ถึงจะไม่รู้จักเอง แต่คนอื่นเขาก็พูดให้ฟังค่ะ

โกธรสร มีสามีของผู้หญิงเหล่านี้มากตามเมียของเขาบ้างหรือเปล่า

พรรณี เปล่าค่ะ ไม่เคยมีเรื่องอะไรเลย

โกธรสร ผมไม่ได้หมายความว่า มาตามในทันทีทันใด ผมหมายความว่า มีคนมาตามเมียที่หาย
ไปบ้างหรือเปล่า

พรรณี เมียหายหรือค่ะ...ค่ะ คุณเหมือนเป็นรายหนึ่ง

โกธรสร (ถามเร็ว) ใคร

พรรณี เป็นนายทอง ถนนยาวราชค่ะ ชื่ออะไร คิดันลืมเสียแล้ว แต่เป็นนายทางชายแวนตา
ค่ะ ค่ะ...ถูกแล้วค่ะ...นายทางชายแวนตา

โกธรสร ชายแวนตา(นั้น) คิดันแน่ใจนะว่าเป็นนายทางชายแวนตา

พรรณี คิดันแน่ใจค่ะ ที่แน่ใจก็เพราะว่า สมรเขาเคยไปทำแวนตาที่ทางนี้ค่ะ

โกธรสร คุณพูดมีประโยชน์มาก เอาละ แปลว่านายทางชายแวนตาทางหนึ่งที่เขารวมมาตามหา
เมียของแกที่นี่ เมียแกคงจะสาวละซี

พรรณี ค่ะ สาวค่ะ คุณจะเป็นสาวสังคมค่ะ ไม่สมกับนายทางเลยค่ะ เพราะนายทางแก่มากแล้ว

โกธรสร คงเป็นพวกเมียน้อย ๆ ผมเข้าใจ นายทางมาดมมคุณหรือ

พรรณี ค่ะ มาถามคิดัน

โกธรสร ถามว่ายังใจ

- พรวณีย์ ถามว่า ภรรยาของแกมาที่นี้บ้างหรือเปล่า เพราะหายไปจากบ้านถึงสามวันแล้ว
ก็ฉันไม่อยากจะ เลยบอกว่าเปล่า
- ไกรสร เป็นเวลาที่เดือนมาแล้วที่นายห้างแวนดาคนนี้อามาถาม
- พรวณีย์ หลายเดือนแล้วค่ะ
- ไกรสร บอยของคุณก็ว่า เขาเห็นพระประหลาดนี้มาอยู่หน้าเคียงคุณว่องก็หลายเดือนมาแล้ว
เหมือนกัน มันอาจจะเป็นเวลาเดียวกันกับที่ภรรยานายห้างแวนดาหายไปก็ได้
- พรวณีย์ แท้...คงไม่ใช่หย่างท่านสารวัตรสงสัยหรอกค่ะ
- ไกรสร ทำไม
- พรวณีย์ เมียของนายห้างคนนี้ ที่หลังก็พบศพนี่ค่ะ
- ไกรสร พบที่ไหน
- พรวณีย์ พบที่น้ำตกสาธิตาค่ะ
- ไกรสร เมื่อไหร่
- พรวณีย์ ก็ราวเดือนเดือนค่ะ หลังจากที่แกไปถามหาที่โรงแรมเพชธานี
- ไกรสร เดือนเดือน อ้อ คุณเหมือนผมเคยผ่านเรื่อง เป็นเรื่องฆ่าตัวตายใช่ไหม
- พรวณีย์ ค่ะ ใช่ เจาหน้าทีพบยาพิษบนหน้าผาค่ะ ศพไปชักอยู่กับรากไม้ไผ่น้ำ จึงก็คือนาน
เห็นสันนิษฐานกันว่า คงจะกินยาพิษที่หน้าผา แล้วศพคงจะกลิ้งลงไปข้างล่าง
- ไกรสร แปลว่า เมียของนายห้างแวนดาไม่หาย
- พรวณีย์ ค่ะ ใ้คั่ว แต่เป็นศพ
- ไกรสร แท้...คุณพรวณีย์ ..แน่หรือที่ศพนั้นเป็นศพเมียนายห้างแวนดา
- พรวณีย์ ก็เห็นว่า ใช่ค่ะ แต่คุณเหมือนนายห้างก็ยังคงกลางแกลงอยู่ว่าจะใช่หรือไม่ เพราะยังหา
หลักฐานแน่นอนไม่ได้ เพราะศพเน่าเฟะจนจำไม่ได้ เครื่องแต่งตัวก็ไม่ได้ขังว่าใช่
แหว่นกับสายสร้อยข้อมือก็ไม่ใช่ที่นายห้างแกซื้อให้ หลักฐานที่ทำให้คิดว่าใช่ก็คือ รองเท้า
สีน้ำเงินข้างหนึ่งที่ตั้งอยู่ข้างชกยาพิษ แต่รองเท้าสีน้ำเงินเขาก็ใส่กันทั้งเมืองที่ค่ะ

ไกรสร ผมจะต้องไปดูแลสถานที่ตำรวจบันทึกไว้ให้แน่นอน มันก็จะเป็นเรื่องใหญ่เสียแล้ว
 ปัญหาที่เราต้องพบก็คือ กองเลื่อยไฟไหม้ไม่เป็นเลื่อยของใคร

(คนตรี)